

Werken bij de politie, het leek zo mooi. Het werd zo mooi voorgespiegeld.

Tijdens de opleiding hebben ze de mond vol over verbinden en beschermen. Je leert eerste hulp. Tijdens de opleiding ga je al de praktijk in.

Al die mooie woorden naar buiten toe. Volgens de politieacademie hebben we de beste opleiding in Europa.

Ik begon dus vol goede moed en het eerste jaar na afronding van mijn opleiding leek het nog mee te vallen, maar al snel zag ik het verschil in wat het korps naar buiten toe uit wil stralen en hoe het er intern aan toe gaat.

Tijdens de opleiding zeggen ze dat we kritisch moeten kijken naar het eigen optreden. In de praktijk komt daar dus niets van. Want de politie is onderdeel van het probleem wat er steeds weer naar boven komt.

Ik begrijp echt niet dat jonge mannen, ja, het zijn vooral mannen, die geen enkele agressiebeheersing hebben, als geslaagd van de opleiding komen. Dit zijn jongens die uit een sociale context komen waar geweld heel gewoon is. Sportschooltypes die popelen om hun vuisten en voeten te gebruiken. En daar krijgen ze vooral het laatste jaar ruim de kans voor, zonder dat ze worden beperkt door de leidinggevenden. Dit zijn jongens die we normaal gesproken aantreffen in potentieel gevaarlijke situaties op straat in achterstandswijken. Jongens die uit zijn op escalatie, die de confrontatie met de politie zoeken. Dat soort jongens komt van de opleiding af. Die sturen ze samen naar gespannen situaties toe waar gede-escaleerd moet worden en niet geëscaleerd.

Deze figuren nemen het niet zo nauw met 'mijn en dijn' en zien er niet tegenop middelen achterover te drukken van jongens op straat. Ja, op straat. Ze fouilleren iemand en treffen wiet aan of zwaarder spul en nemen dat in beslag. Vervolgens worden ze gewoon weggestuurd. Die komen niet eens op het bureau. Er wordt geen mutatie van gemaakt dat er iets is aangetroffen. Pure diefstal, crimineel gedrag.

En deze agenten worden als agent of ME-er ingezet op demonstraties. Waar mensen demonstreren die elke dag ontmenselijkt worden door de leiding en collega's onderling omdat ze tegen de maatregelen protesteren.

In hun vrije tijd zijn ze te vinden in de sportschool en dat passen ze in de praktijk toe in hun werk op straat met gevechtstechnieken die bedoeld zijn maximale schade toe te brengen. Terwijl de technieken die je op de academie leert bedoeld zijn om minimale of geen schade toe te brengen en zo je doel, bijvoorbeeld een aanhouding, te bereiken.

Je zou verwachten dat ze direct van straat worden gehaald wanneer ze iemand vierkant in elkaar hebben geschopt of geslagen. Dat gebeurt dus niet, het zijn de helden van de dag.

En wanneer daar klachten over komen wordt er gezegd dat ze maar niet hadden moeten gaan demonstreren.

De minachting. De stoer-doenerij. De verbale agressie naar burgers toe maar ook onderling. Seksuele toespelingen naar arrestanten en vrouwelijke collega's. Discriminatie. Die gastjes zijn lopende tijdbommen die nu zonder daar verantwoordelijk te voor worden gehouden hun agressie en sportschooltechnieken kunnen botvieren. Die gratis aan hun spul komen om te snuiven omdat ze het jatten op straat of van arrestanten.

En ze kunnen zich zo mooi voordoen. Ja meneer en ja mevrouw. Op momenten dat het hun goed uitkomt.

Natuurlijk lopen er ook veel goeie dienders rond, maar die zijn meestal van eerdere lichten. Toen werd er nog echt geselecteerd. Die hebben goede bedoelingen en zijn nog van de oude stempel. Maar die vloeien af, worden ontslagen en weggetreiterd.

We veramerikaniseren als korps. Straks vallen er doden. En dan zal je zien dat ze net als nu elkaar de hand boven het hoofd houden en net zo makkelijk op ambtseed liegen.

Sterker nog, er vallen al doden. Of denkt u dat het altijd klopt wanneer je in de krant leest dat een arrestant volkomen onverwacht dood is aangetroffen in zijn cel, of onwel werd en overleed vlak na aanhouding? Geloof u in zoveel toeval? Wanneer een gewone burger zegt dat iemand zomaar overleed toen hij een potje met hem aan het matten was maakt hij geen schijn van kans en wordt opgepakt. Bij een agent volgt er een onderzoek door de rijksrecherche waarna ze negen van de tien keer vrijuit gaan.

Nu in deze coronacrisis is het volkomen uit de hand gelopen. Het geweld is om strontmisselijk van te worden. En van mij als agent wordt verwacht dat ik eraan meedoe. Dat doe ik dus niet. Maar ik sta er wel bij en kijk ernaar zonder iets te doen., daar kan ik niet mee leven, dat rust ook op mijn geweten.

Daarom leg ik deze verklaring af, omdat het binnen het korps niet kan bovendien.

Januari 2021

Maart 2021

Ik geef toestemming om deze verklaring anoniem te publiceren op uw website, en de beelden voor nu nog bij de notaris te houden.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses